

NAPSUGÁR

GYERMEKIRODALMI LAP • LIX. ÉVFOLYAM • 662. SZÁM

6.

2015. JÚNIUS

MARKÓ BÉLA

Csigák az ajándékboltban

A legdrágább persze a nagy csiga,
mert ha füledhez szorítod,
zúg a Csendes-óceán benne.

Valamivel olcsóbb a közepes,
abban pedig mintha a Földközi-tenger
zengene csak szakadatlan.

A legkisebb aprópénzbe kerül,
de ebben is hallszik az Égei-tenger.
Jó lesz nekünk ez is, elvégre itt nyaraltunk.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Utazzunk

Jártál-e már Isztambulban?
Két országon innen s túl van,
Márvány-tenger öleli,
törökökkel van teli.

Voltál-e már Egyiptomban?
Arabusok laknak ottan.
Ültél-e már teveháton
a végtelen Szaharában?

S Rómában már jártál-e?
Olasz laskát faltál-e?
Kolosszeum falai közt
gladiátort láttál-e?

Párizs innen igen messze,
Szajna partján eltespedve,
itt él minden francia,
de erre sincs garancia.

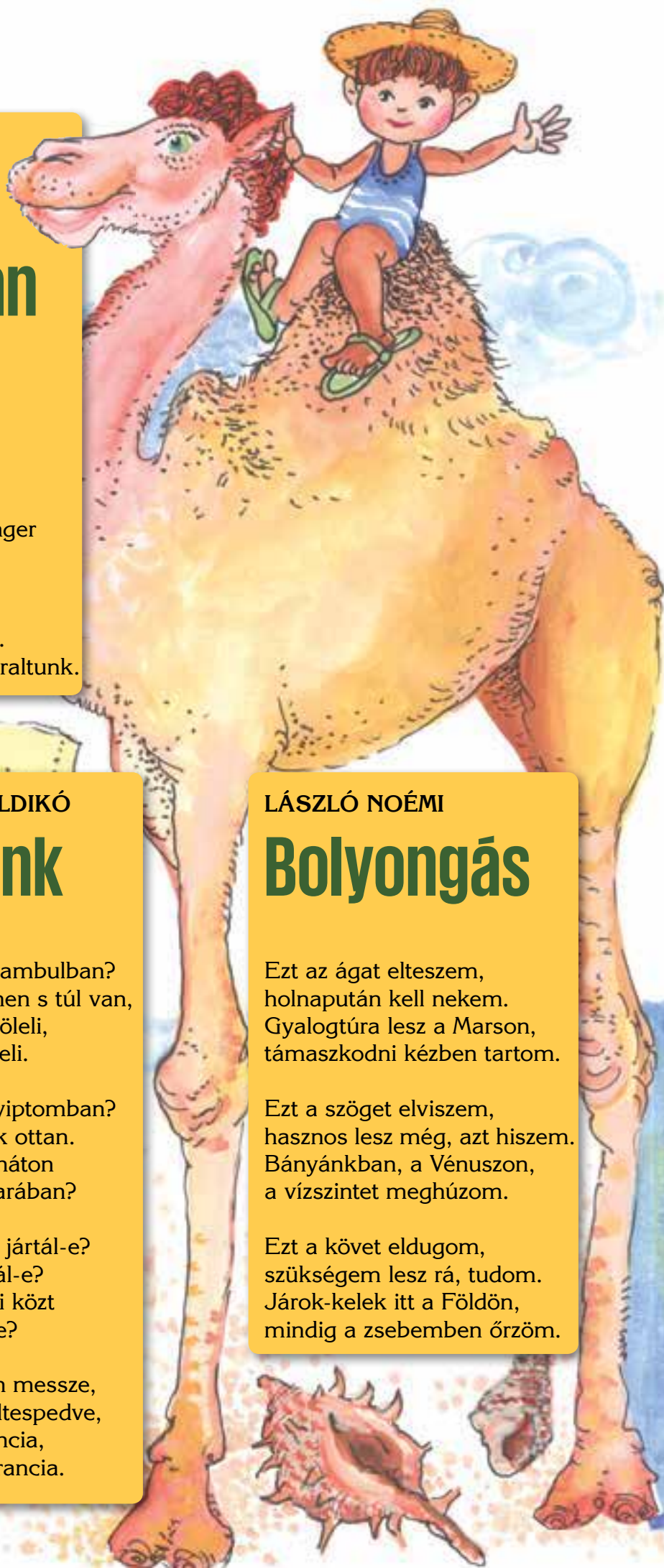
LÁSZLÓ NOÉMI

Bolyongás

Ezt az ágat elteszem,
holnapután kell nekem.
Gyalogtúra lesz a Marson,
támaszkodni kézben tartom.

Ezt a szöveget elviszem,
hasznos lesz még, azt hiszem.
Bányánkban, a Vénuszon,
a vízszintet meghúzó.

Ezt a követ eldugom,
szükségem lesz rá, tudom.
Járok-kelek itt a Földön,
mindig a zsebemben őrzöm.

SZŐCS MARGIT

Napfürdő

Vasárnap reggel Miska, Boldi, Lili, Róza,
– pitypang-frizurás kis csapat –
álomportól ragadós szemhéjjal
a domb oldalbordáin kapaszkodik.

Fölöttük az égen sárga zuhanyrózsa –
kítárja réseit, priccolva árad.
Zúdul a mézszínű zuhatag,
tejfehér bőrük egész nap fürdeti, mossa.

Figyeld csak, éppen alkonyodik,
és Miska, Boldi, Lili, Róza,
a lejtőn lehempergő kis csapat
már meg is fürdött: tiszta csokoládé.

Fürödjétek a napban,
hemperegjétek, lubickoljátok
a szünidő szélteben-hosszában.

Legyen örömteli és mozgalmas nyaratok.
Szeptemberre visszavár a Napsugár-család,
hogy mindent elmeséljétek nekünk
és mi is nektek.

DÖME ZSUZSA

A szalmakalap

Fejemen szalmakalap,
égetően tűz a nap.
Vízben halnak lenne jó!
Hagynám, vinne a folyó

tengerekre... Csak nehogy
kifogjanak valahol!
Hal se leszek víz alatt!
Inkább a szalmakalap!

TÓTH ÁGNES

Játszótéren

Száll a hinta, mint a lepke,
Nem nyikorog, jó a kedve,
Benne repül Csilla, Sára
Sikongatva, kacarászva.

Csúszda csúcsán áll, ki bátor,
Pityu, Feri, Jóska, Sándor,
(Mindegyik az első Á-ból)
Jóska indul, nem vacakol,
Nadrágféken csúszva landol.

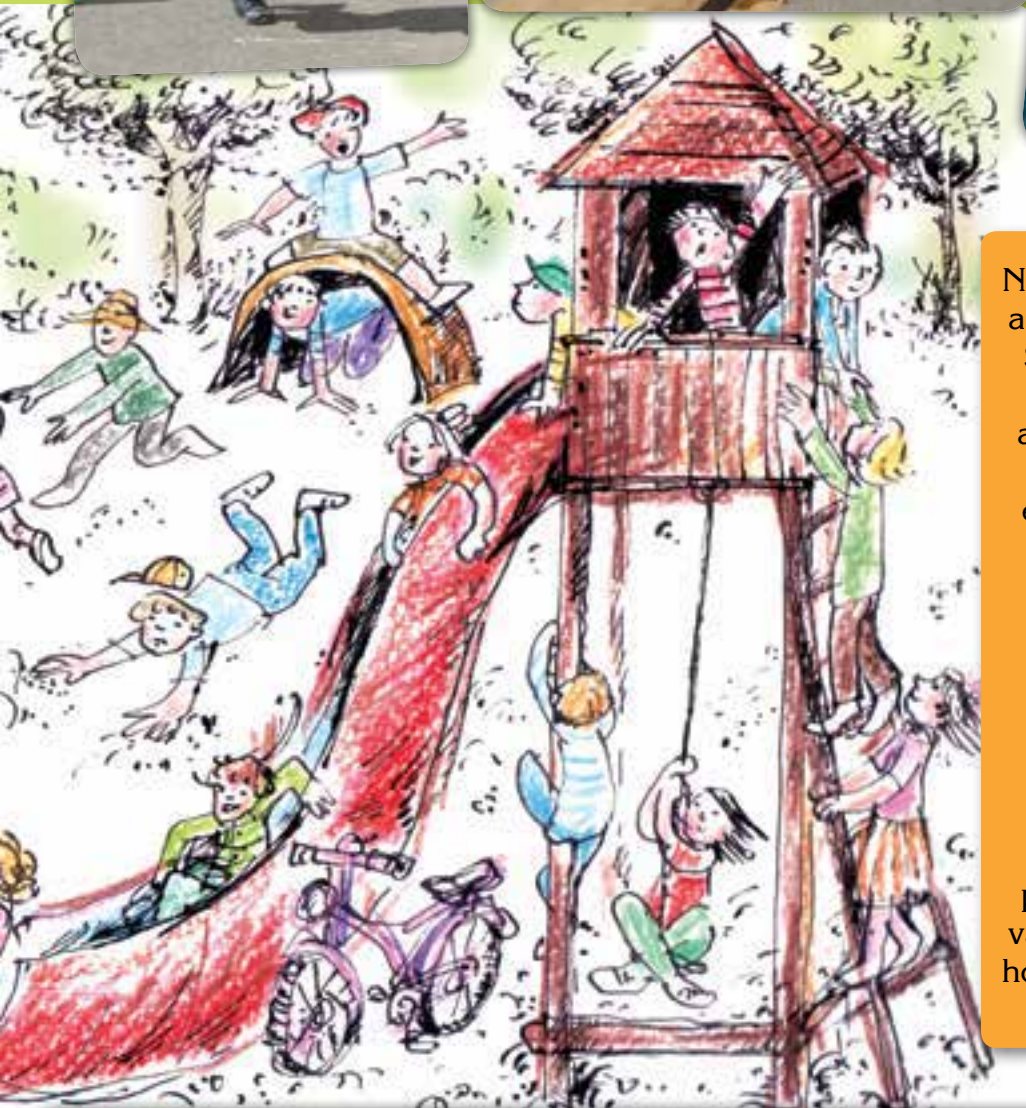
Homokozóban egy sereg
Vidám kedvű ovis gyerek.
Építik a tündérvárat,
Ha összedől, sírdogálnak.

Labda szántja a zöld gyepet,
Fut utána Ödön, Elek,
Terelik a kopott labdát,
Míg a hálóba nem rúgják.

Heten, akár a gonoszak,
A mászóknán kapaszkodnak,
Ki a csúcsra hamar felér,
Az lesz ma reggel a vezér.

Lám, egy vidám kis játszóter
Milyen hasznos, mily sokat ér,
Míg más szobájában tesped,
Te nevetve edzed tested.

Ne tespedj a szobában, szaladj ki az udvarra, a játszótérre, a rétre. Szervezz csapatot barátaidból, és próbáljátok végigküzdeni a **Napsugár Öttusa Bajnokságának** öt versenyszámát: váltófutás, egyensúlyozás, ügyességi próbák, távolugrás, célba dobás.

Leírásukat honlapunkon megtaláljátok

(<http://www.napsugar.ro/versenyek.php>).

Aki ősszel harmadikos lesz, föltétlenül nevezzen be versenyünkre.

Izgalmas játékok, érdekes programok, értékes ajándékok várnak rátok, de a legfontosabb, hogy makkegészségesek lesztek, és több barátotok lesz.

DERÜLJ, DERÜLJ!

BERTÓTI JOHANNA

A hétfejű sárkány

Hét sapka hét fején, éjjelre hét párna,
hét darab szemüveg hét dagadt orrára.
Hét nyaka köré meg persze hét hosszú sál,
Leveses táljában hét élő hal úszkál.
Hét fejhez mindenből hétszer több dolog kell,
De az is igaz, hogy okosabb oly sok fej.

Főleg ha:

Az egyik fej regényt olvas –
itt egyhamar nem lesz alvás.
Verseket a második fej –
lúdbőrös a sárkánypikkely.
A harmadik friss újságot –
tudja, hogy ki kinek ártott.
Angol nyelvtant a negyedik –
már angolul elmélkedik.
Az ötödik nagylexikont –
tágul a sárkányhorizont.
A hatodik lóg a neten,
s bosszús, ha leesik netán.
A hetedik mindent tud már –
olyan nincs, ki eszén túljár.

DÖME ZSUZSA

Sárkány- eregetős vers

Szükséges egy lepedő:
szélben könnyen lebbenő,
olló, tű, pálca, cérna.
Talán célba is ér ma,
mert tegnap nem sikerült,
faág-fogságba került,
ágak között fönnakadt.
Csalogattam – ott maradt.
Ma megint megpróbálom:
szárnyaljon a sárkányom.
Persze kellő szél sem árt...
Eddig fújt... Hát nem elállt?!

KOVÁCS ANDRÁS FERENC

Sárkány apó

Vénhedt sárkány vagyok én,
hej, az idő halad:
Mesevilág küldi már
kicsiny nyugdíjamat.

Csak újságot olvasok,
s vakarom a hátam:
istenuccse soha még
tüzet nem okádtam.

Nem raboltam sohasem
királylányt, se kincset:
csak a szemétdombról egy
kopott rézkilincset.

Az se volt jó semmire,
le is nyeltem nyomban:
azóta itt csikorog
gyűszűnyi gyomromban.

Nem is eszem egyebet,
csakis tejbekását:
az enyhíti a kilincs
veszett vicsorgását.

Másképp vígan élek én:
a kilincs sem számít,
ha fáradt lábam alá
bedugom a sámlit...

CSEH KATALIN

Párbeszéd

a tizenkét fejű és a hétfejű
sárkány között

1. – Miért szomorkodsz, cimborám?
– Elveszett a becses iromány.
2. – Jó volna egyet falatozni!
– Nem, inkább csak hallgatózni.
3. – Szép időnk van, hétágra süt a nap!
– Elkelve most egy szalmakalap.
4. – Ne sértegezz, elég volt, hallgass!
– Még te beszélsz? Hisz folyton zaklatsz!
5. – Miért vagy annyira vidám?
– Sikerült a sárkányvizsgám!
6. – Énekelni szeretnék, meghallgatod?
– Szívesen, máris fújhatod.
7. – Unatkozom, ásítok, fájok!
– És nem hatnak az orvosságok?

A párbeszédnek most vége szakad,
Tizenkét fejű barátunk elhallgat,
Mert nincsen már több beszélőtársa –
Csak hétfejű a cimborája.

SZŐCS MARGIT

Sárkánymese

Délutáni álmából ébredve a sárkány nagyot húzott az ágya mellé állított gyomorkeserűből, majd elégedetten, egymásután kétszer kifújta tüdejéből a felszított lángoszlopot.

– Jó lenne még lustálkodni egy-két horkantásnyit, de korgó gyomorral a helyelés sem esik jól, hát útra fel, nézzük, milyen ínycsalat vár rám a városkapunál?

Azzal késlekedés nélkül felkerekedett. Behemót testével elfedte a napot, egy-két viharfelhőt magával sodort, zúgott, süvített rettenetesen, szelte a léghullámokat, örvényeket kerekített, villámokkal dobálózott. Közben a napi feladványon töprengett, amit a soron következő sokezedik zsenge kis áldozatnak kellene megoldania, ha kedves az élete.

Ugyanis ebben a városban már emberemlékezet óta a sárkány garázdálkodik. Minden év június 20-án megjelenik a városkapu előtt, és követeli áldozatát: egy 23. életévét éppen aznap reggel, pontban fél kilenckor betöltő fiatal lányt. A menekülés elméletileg ugyan lehetséges, de gyakorlatilag szinte kizárt, hiszen a sárkány ósárkány nyelven teszi fel a

nemzetsége titkos ősi tanaival kapcsolatos kérdést. A titkos tanokat egy kódexben, a tengerfenék alatt öt láb mélységben őrzik. Földi halandó hozzá nem juthat, ráadásul honnan konyíthatna az ósárkány nyelvhez. Így hát a kérdést megválaszolni, a sárkány hatalmát megtörni reménytelen, de nem lehetetlen.

Sárkányunk nem szokott sokáig töprengeni: bukórepülésben becsapódott a tengerbe, egyetlen mozdulattal kitepte rejtkehelyéből az öt láb mélységben őrzött kódexet, elégedetten szisszentett, felütötte a vaskos könyvet, és iszonyatos karmával rábökött egy oldalra.

– Ez az, ez lesz az új feladvány. Biztosan enyém lesz a lány – örvendezett.

Kettőt fordult, hármát csapott sötét szárnyával, és máris a városkapunál termett.

Bátor tartású, okos tekintetű, csodaszép lány állt a kapu előtt, egy virágokkal ékesített kis emelvényen. A sárkánynak ugyanis nagyon fejtett volt a szépérzéke, és megkövetelte, hogy az áldozatot gyönyörű ruhába öltöztessék, és a környe-

zetét válogatott, ritka virágokkal díszítsék. A lányt markos poroszlók vették körül, a sárkány megbízottjai, akik remegve várták félelmetes uruk érkezését. Pár perc múlva megremegett a föld, a fák derékba hajoltak, a földi teremtmények arcára rémület telepedett.

Pontban fél kilenckor megérkezett a sárkány. Fújtatott, lángokat szórt, hangja mennydörgésként reccsent:

– Hogy hívják a reggelimet?

A poroszlók egyszerre kiáltottak, hogy biztosítsák a sárkány fülének szükséges hangerőt:

– Anna-Júliának!

– Úúúgy... – mordult fel a fenevad. – Gyere csak ide, hadd lássam közelebből, amint a feladványomon töpreng szép kis fejcskéd – azzal kirántotta mellényzsebéből rongyos fűzetkét, és dörögdelmes hangon olvasni kezdte a rettegett kérést: NOZSORBA ETEKEF A DLUGÁZS ÓTRATAYTREYG ÚRAKTÉH, ÓLOGNÁL ?ZA IM

Anna-Júlia rezzenetlen méltósággal állt, majd a sárkányra emelve tekintetét ekképpen felelt:

– NABÁKAZSJÉ NALATGALLISC A LÁGNAHOR YNÁKRÁS ÚJEFTÉH TLUDAVGEM

Sistergés árasztotta el a tér öbleit, a sárkány a jelenlevők szeme láttára zsugorodni kezdett, félelmetesen bömbölt, jajveszékelt, majd a lány lába elé vetette magát.

– Kegyelem, kegyelem, édes úrnőm – nyöszörögte. – Lábad előtt esdeklek, irgalmazz életemnek, a szolgád leszek örökre.

Már csak félméternyi lehetett, amikor Anna-Júlia rászólt:

– Szűnj meg továbbzsugorodni, és tartsd a fejed, hadd csatoljam nyakadra ezt az aranypórázt!

A törpe-sárkány kezesbárányként nyújtotta nyakát, és az aranyláncon engedelmesen ballagott úrnője után. A poroszlók félelmükben, nehogy maguk is bolhakká zsugorodjanak, világgá szaladtak.

A város ujjongva, hálával fogadta a sárkánybűvölő leányt, virágszirmokat szórtak a lába elé, és királynővé koronázták.

Mesélik, hogy néha egy-egy kíváncsi gyerek bekukucskál a palota kerítésének résein meglesni az úrnőjének verset olvasó vagy virágkoszorút fonó sárkányt, akinek szépérzéke változatlanul fejlett maradt.

Rézcsókák

Sára morcos volt. Mindenkiel összekapott: Samuval, mert játszani akart, apával, mert ő meg nem akart játszani. Könnye buggyant, úgy duzzogott. Csak egyetlen gondolat vigasztalta: anya cipót dagasztott, s az egyikbe

S betűt karcolt. Sára ezt a cipót leste türelmetlenül. Végre megsült. Azon melegében felkapta, s kirohant vele az udvarra. Már harapta volna, amikor a cipó megszólalt:

– Csak óvatosan! Ne mélyeszd belém a fogad!
– Hát hogy harapjalak, tán egészben bekapjalak? – kérdi Sára bosszankodva. – Hogy tegyelek pocakomba?

– Ne egyél meg. Jó leszek szárazkenyérnek...

– Hisz cipó vagy, friss cipó, omlós, fogamravaló. Ráadásul Sára betű van belédkarcolva
– mondta méltatlankodva a lányka.

A cipó úgy kacagott, majd elgurult.

– Ne vess, pimasz, csak ne vess, hátadon, ott van az S.

– Az az én nevem kezdőbetűje, te kis... buta. Sanyó vagyok, a cipó. Tudásom nagy, megosztom veled, hogyha meghagysz.

Sári gonoszkodva ránézett:

– Jó Sanyó, akkor mesélhetsz nekem mondjuk Nagy Sándorról, míg ez a falat itt a számba vándorol...

Ekkor újabb kacagás töltötte be a levegőt. Egy vörös madár körözött Sáriék fölött. Kacagott egyre, míg kimerülten lehullott a gyepre. Amint megnyugodott, talpra ugrott, s azonmód bemutatkozott:

– Rézcsóka vagyok, kézcsókcom. Bocsánat, de nincs virágcsókrom...

A ravasz csóka bókot bókra halmozott, míg végre a mondanójával előhozakodott. Mint kiderült, csak egy kis kenyeret kunyerált. A cipó elfordult a csóka-szókra.

– Ne hallgass rá, kislány, ni mekkorka vagyok. Ne osszál meg vele, s csak neked maradok. Habzsolj föl egyedül, ne adjál senkinek, nézd puha belemet, ropogós serclimet! Minek fosztanád meg magad ettől, mondd hát, minek?

De a kislány nem hallgat a szóra, így cipóba csippenhet az éhes rézcsóka. A cipó sértetlen túrta, hogy Sári az első darabot letörte belőle. Ám ekkor mi történt? A rézcsóka ezt rikkantotta: Előre! – s egyszerre csókaraj röppent a tetőre. Vidáman nézett föl Sára sok új játszópajtására:

– A cipóból még futja, jöjjön ide a rézcsókák egész pe-reputya!

A madarak özönlöttek. Kértek, könyörögtek, egy morzsaért rimáncodtak, kérincséltek, koldultak. Akiknek csak egy fél falat jutott, káricsálva méricskélte, úgy sópáncodott. Így aztán a cipó egy-kettő elfogyott, Sárinak belőle csak illata jutott.

A csókaraj egy morzsányit hagyott, azzal hirtelen

szárnycsattogva felkerekedett, s a kertre újra csend telepedett. Ahogy az a morzsácska lepottyant, felfortyant:

– Látod, kislány, megmondtam. Nem hallgattál szép szóra. Hálátlan a rézcsóka. Itt heverek szétszórva... Most bánhatod jótettedet, mert csak az éhkoppot nyeled! Ég ved! – tette még hozzá, mert közben egy hangya a hátára kapta, s eliramlott a dohogó morzsával.

Sára most már tényleg egyedül maradt. Hirtelen előntötte a harag.

– Igaza volt Sanyónak, a ropogós cipónak! Azt hittem, majd együtt játszunk, pillangókkal fogócskázunk, de elment a sok madár, na és hol a jómodor! Azt se mondták: köszönjük neked, kedves Sára, bekapták a falatjukat, s mind ment a dolgára... Nem jól tettem, hogy jót tettem, s magam degeszre nem ettem. Pedig ha velük játszanék, boldog volnék, mint vízben a buborék – gondolta búsan ez a kisleány, ám egyszer csak összerezett.

Szárnycsattogás lebbenti a levegőt, s egy nagy piros lepedőt lát leereszkedni. Nicsak, hát ez meg mi?

– Jönnek a rézcsókák, hogy hálájuk leróják – mondja egy madár, s a nagy kendőt a pázsitra lebbenti.

A sok csóka a lepedő szélét a csőrébe illeszti, s ezt a csacska leánykát a földről fel emeli. Sári nem rí, ott fekszik a keszkenővel összenőve. A lepedőn van két lik, azon néz ki leskelődve.

Fentről minden másnak látszik. Lenézett a legelőre, és azt látta akkor, hogy ott nem is bárány legel, hanem vattacukor. A rézcsókák pedig egyre feljebb emelkedtek. Sára meglátta a patakot, pont olyan volt, mint amikor a fiókban matatott, és jaj, kifolyt a drága festék, ő meg állt, és bámulta görnyedve, hogy kacskaringós minta ivódik a szőnyegbe. Nahát, az meg micsoda, talán egy nagy katica? Jaj, dehogyis, te buta, hisz az Samu piros trikóban. S ni, ott megy egy pálcika! Apa? Jaj, de fura, picike! – szorult hirtelen össze aggodva a szíve. Megelégette mára a repülést Sára.

– Köszönöm, rézcsókák, ezt a meglepetést. Szeretnék visszatérni a földre. Kérlek, vigyetek le!

A rézcsókák szépen letették a kislányt a kertbe. Ő meg gyorsan elkészönt, s rohant lélekvesztve apához. Átölelte, arcát a ruhájába temette, úgy rebegte:

– De jó, hogy megint nagy vagy – nézett fel rá, mire a komoly felnőttarcot előntötte egy fényes apamosoly.

KISS LEHEL

Szárnya nőtt

Szárnya nőtt a barackfának köröskörül. Angyalszárnyak röpítik fel a magasba, pörög tíz, húsz, száz barackfa!

A villámot föltekerik törzseikre, s – úgy kell nekik! – széjjelvetik a felhőket, már foszlányban látni őket.

A barackok, mint a zápor, hullnak, rajtuk szivárványpor, s harangoznak, csilingelnek – paplanomon énekelnek.

ÉLETFÁNAK GYÖKERE, ÁGA ÉS ÉLETFÁNAK MIT JÁTSSZUNK?

Mit játszunk, lányok? Azt játszuk, lányok, bricket, brackot, vadbarackot, csücsüljünk le, lányok!

Csak éppen ne a képernyők elé csücsüljete le. Inkább hívjátok egymást játszani ki a szabadba úgy, mint régen a falusi kislányok gyűjtötték össze pajtásaikat ezzel az énekkel.

Itt a nyár, a nagy, közös játékok ideje. Ne azon duzzogj, hogy nem utaztok Görögországba, és ne anyut, aput, nagyit nyaggasd, hogy unatkozol, vigyen szórakozni, vegyen fagyit, találjon ki valami izgalmas programot neked. Inkább repülj az én sárkányszárnyamon vissza ükapáid falujába, ülj le a ház előtti kispadra, és hallgasd meg, hogyan éltek, mit játszottak akkoriban a gyerekek.

Régen a falusi ember számára a nyaralás ismeretlen fogalom volt. Életüknek az évszakok körforgása szabott rendet. Akkor pihentek, amikor a természet téli álmát aludta. Télire esett a legtöbb ünnep, mulatság, disznótor, farsang, esküvő. A nyár a felnőttek számára a legnehezebb dologidő volt.

A gyermekek persze örültek a melegnek, az iskolások a nyári szünidőnek. Hétéves koruk előtt nem is kellett dolgozniuk, a picik otthon csetlettek-botlottak, később csapatban játszottak. Hétéves koruktól azonban már kisebb feladatokat kaptak: testvérükre vigyáztak, ételt, vizet vittek a mezőn dolgozóknak, állatot legeltettek, udvart, házat, istállót sepertek, anyjuknak segédkeztek a ház körül. Ahogy nőtt erejük, úgy nehezedett a rájuk bízott munka.

De esténként és vasárnaponként nagy csapatokban játszottak. Külön a fiúk, és külön a lányok. Nem egyformát, hiszen a játék a felnőttélet színdarabpróbája volt: mindenki azt a szerepet gyakorolta, amit a Teremtő ráosztott, s ami-ben később helyt kellett állnia.

Minden kisfiú az övéit megvédő, bölcs döntéseket hozó családfő, apa, s ha a sors úgy hozta, bátor harcos akart lenni, és minden kislány szép, ügyes, tehát „kelendő” nagylány, majd gondos, dolgos anya, háziasszony.

A fiúk versenyt futottak, ugrottak, labdát, rudat hajítottak, birkóztak, királyt, bírót, háborút játszottak. Szigorú és igazságos törvények szerint. Ki amiben a legügyesebb volt, annak a játéknak lett a vezére. A kicsik a „ranglétra” alján csodálták a nagyfiúkat, segédkeztek, és igyekeztek mindent megtanulni tőlük. Várták türelmesen, hogy eljőjön az ő idejük.

Az árokpárt nyári iskola volt. A legénykék itt minden fiú-tudományt megtanultak egymástól: íjat feszíteni, ostort fenni, szőrvagy rongylabdát gyúrni, parittyát, botot faragni, fűzfasípót, nyírettyűt, azaz nádihegedűt, agyagfütyülőt készíteni. És persze mindezeket mesterien használni. Vágtatott a botparipa, röppent

a nyílvevő, pattogott az ostor. Már ekkor kiviláglott, kiből lesz pap vagy tanító, ki lesz a legjobb kaszás, faragómester vagy muzsikus. A pajtások ujjongva ünnepelték, a felnőttek kevés szóval, megfontoltan biztatták.

Hát a lányok? Ők énekes, táncos, párválasztós körjátékokat játszottak, amelyekben az erő, a küzdelem alig kapott szerepet. Annál inkább a leánykérés, a kinyíló bimbó, a szélfújta pántlika, a zsebkendő, a szoknya, amelyre vigyázni kell, el ne kapják.

Virágkoszorút fontak, babáztak és főzőcskéztek. Akárcsak ti. Csakhogy nekik kevesebb idejük volt, mert többet kellett segíteniük anyjuknak. Nem Barbie-babák csillámló ruháit cserélgették. Maguk készítettek babát rongyból, kukoricacsutkából, gyékényből, azt pólyálták, etették, ringatták. A vásárfiába kapott vagy a szülők, nagyszülők által készített „igazi” baba, bababútor ritka kincsnek számított.

A fiúk, lányok néha együtt is játszottak: lakodalmast, farsangot, pünkösdölőt. Egymástól megtanulták a rigmusokat, szertartásokat, amelyekkel ünnepekkor végigjárták a falut, és egy-egy kis ajándékért vidámságot vittek, áldást kívántak a ház népének.

Vasárnaponként a templom előtti téren boldogan játszott gyermek és fiatal. Persze mindenki a maga korosztályával. A lányok még újmenyecske korukban is be-beálltak a körjátékba. A katonaviselt legények, a házasemberek viszont már soha.

A gyermekkor játécai lassan életté komolyodtak. De ezen senki sem szomorkodott. Aki teljes szívvel, eleget és igazat játszik gyermekkorában, az nem „sül bele” felnőtt szerepébe se.

Mit játszottok, fiúk, lányok?

Zsigmond Emese

Áprilisi megfejtések: Hagyományos módon díszített a viaszba mártott írókával, kesicével írt, hagymahéjjal festett levlérrátétes, azaz berzselt, karcolt, ecettel, savval maratott, ecettel festett, faragott, patkolt, batikolt, gyöngyözött tojás. **Nyertesek:** Cornea Kincső, Marosfelfalu; Kovács Kinga, Zabola; a gyulakuti II. osztály.

Soroljatok népi fiú- és lányjátékokat.

Rózsa és Rozmaring

Egyszer volt, hol nem volt, Erdélyország közepében, ott is a nagy Mezőségben, volt egy királyság. Itt uralkodott Virágkirály. A királyság egyik illatozó kertjében élt Kankalin és Liliom szép szálfiukkal, Rózsával.

Egy nyári napon Rózsa elhatározta, hogy megkeresi a legszebb virágszálat, s feleségül veszi. Elbúcsúzott apjától, anyjától, s nekiindult a kerek világnak.

Bejárt hegyeket-völgyeket, amikor egy mezőre ért. Az aranyló búzakarászok között viráglányok hajladoztak, Pipacs piros ruhában, Búzavirág kékben, Kamilla fehérben. Nézte őket Rózsa, s közben elképzelte, melyik lány illene hozzá, de csak ment, mendegélt tovább.

Estére beérkezett Székre. Itt a legények szalmakalappal járnak. Olyan fényesen ragyog a szalmája, hogy világít a sötétben. Rózsának megtetszett az aranyló fejrevaló, s kérdezősködni kezdett, hol tudna ő is ilyet készíttetni magának. Egy legénytől meg-

tudta, hogy a legszebb kalapokat az öreg Széna fonja a falu végén.

Korán reggel már ott is volt Rózsa, de senkit nem talált a házban. Az udvarról énekszót hallott, hát arra vette útját. Szeme-szája tátva maradt, mert a kertben egy gyönyörűséges lány válogatta a szalmát, s énekelt:

*Gyere Rózsám, gyere már,
Mert a szívem téged vár,
Téged óhajt, téged vár,
Míg a nap az égen jár.*

Ilyen szép lányról még álmodni sem mert Rózsa, de mire megszólította volna, a lány már el is tűnt a virágoskertben.

Csikordult a kapu, s belépett rajta az öreg Széna. De nem volt ám az se öreg, se Széna, hanem maga volt Virágkirály.

Rózsa illendően meghajolt előtte. Elmondta, hogy kalapot jött csináltatni, de most már inkább a leány kezét kérné meg.

Virágkirály elkomorodott.

– Nem olyan egyszerű ez – sóhajtotta. – Engem és lányomat, a kis Rozmaringot,

a gonosz Lián elvarázsolta. Szalmakalapot kell fonnunk addig, amíg valaki szebb fejdíszet nem készít a széki legényeknek.

Rózsa bűnük eresztette a fejét, hiszen az aranyló szalmából készített kalapoknál nem látott szebbet ezidáig. De úgy megszerette Rozmaringot, hogy megígérte Virágkirálynak: akár a világ végéig is elmegy, de elhozza a legszebb fejdíszet.

Rozmaring, akinek tetszett a szép szál Rózsa, hogyne tetszett volna, titkon egy kis piros szalagot oldott ki a hájából, és mátkájának adta.

Rózsa már a határban járt, amikor eszébe jutott, hogy látott a nagyapja féltve őrzött ifjúkori emlékei között egy különleges kalapdíszet. Ott helyben leült az árokpartra, s megpróbálta felidézni.

Tépett a mellette illatozó rozmaringból, majd előszedegette a zsebében megbúvó apróságokat. Egy tükördarab, egy kis aranyfűst papírocsonka és a Rozmaringtól kapott piros szalag került elő. Ezekből legyező alakú forgót készített, amely virult, mint a rózsabokor, és ragyogott, akár a Nap az égen. Kalapja elejére erősítette, s visszaindult.

Aki látta, mind utána fordult. Szebb kalapja nem volt senkinek. Mikorra a faluba ért, a Szénáék kis háza helyén Virágkirály palotája ragyogott. Kapujában mosolygott a kis Rozmaring.

– Megtörted a gonosz Lián varázslatát! – szaladt a lány Rózsa elé. – Én a tied, s te az enyém!

Megölelték, megcsókolták egymást. Virágkirály örömkönnyei virágszirmokká váltak, s a szél beszórta velük a vidéket.

Virágra-szóló lakodalmat csaptak.

Azóta minden széki ház kertjébe rózsát, ablakába rozmaringot ültetnek, és a széki menyasszony pártáján, a vőlegény kalapforgóján rozmaring illatozik, piros szalagrózsa virul, tükörszemek csillognak. Eddig volt, mese volt.

Székvárosi magas torony, beleakadt az ostromom...

Bizony, hajdan Szék is gazdag bányászváros volt, akárcsak Torockó, csak Széken nem vasércet, hanem sötét bányászta. A mezőségi viselettől jelentősen különböző széki gúnya nem hivalkodó cífraságával, hanem nemes egyszerűségével, finom anyagaival tükrözte a székiek jómódját. Egyszerre idézte a székely úri és a német polgári középkori divatot. Kifinomult ízlésükre vall, hogy a fehér ing ragyogására a nőkön csak piros, fekete, a férfiakon csak kék és fekete szín válaszol. Miért viselnek a kislányok is fekete kendőt? Az 1717-es tatárpusztítás áldozatainak emlékére.

Egy-egy kis zöldet azért találni a széki viseletben: a lányok kötényén, kendőjük, rékljük picit rózsáin. De a menyasszony pártáján, a vőlegény kalapforgóján is zölden virul az örök hűség és szerelem rozmaringja.

A fény éve

Gyertyát gyűjtök, hogy a párom megtalálja

Kisköpe

Ő is fényt termel? Mitől világít a macska szeme a sötétben?

Áprilisi megfejtés: A gepárd rövid távon akár 112 km/órás sebességgel is képes futni. Nyertesek: Tăurean Laura, Marosvásárhely; a székelykakasdi III.; a jeddi II. osztály.

**Havonta
3 díjat!**

A 2015-ös esztendőt az ENSZ a fény évének nyilvánította. Ez azt jelenti, hogy ebben az évben a tudomány, a művészet különös figyelmet szentel a fénynek. A fény reflektorfénybe kerül.

De vajon mit jelent a fény az élővilág számára?

Fény nélkül nincs élet a Földön. A zöld növények leveleinek titokzatos laboratóriumában a fény hatására cukrok, olajok, fehérjék és egyéb, az élővilág számára szükséges szerves anyagok keletkeznek, miközben a légzés számára nélkülözhetetlen oxigén válik szabaddá. Ezért a szó szoros értelmében **létkérdés** az erdő, hiszen sok millió levelében „üzemel” ez a csodálatos laboratórium. Aki az erdőt letarolja, merényletet követ el az élővilág – és benne az ember – ellen. A fő oxigéntermelők azonban a tengerekben élő algák. Tőlük származik a légköri oxigén közel 70%-a. Ezért ugyanolyan nagy bűn a tengerek szennyezése, mint az erdőpusztítás.

A tengerek vizébe a napfény csak 200 m mélységig hatol le. Ez alatt sötétség honol, így ott növények nem élhetnek, állatok viszont igen. Honnan szerzik be táplálékukat növények hiányában? Bizony, a mélytengerek lakóinak be kell érniük a fentről aláhulló planktonnal, mely lebegő állati és növényi szervezetekből áll, vagy pedig egymást pusztítják, azaz ragadozók. A sötétben azonban nehéz a zsákmányt elejteni.

A mélytengeri halak maguk termelik a fényt: világítanak, „fénycsalikkal” vonzzák zsákmányukat.

A horgászhalak a fejükön levő hosszú tapogatójuk végén „gyűjtanak lámpást”. A hajlékony „horgászbotot” ide-oda lengetik, hogy a közelbe vonzzák az áldozatot.

A gyökérszakállú hal az alsó állkapcsából lenyúló, gyökérszerű szakállal világít.

De nem kell a tenger mélyére szállnunk ahhoz, hogy **világító élőlényekre** bukkanjunk.

Derült nyári estéken **a fű között** zöldesen csillogó, világító pontokat vehetünk észre. Ha óvatosan széthajtjuk a fűszálakat, megpillantjuk az apró, élő lámpást, **a szentjánosbogár** nőtényét. Repülni nem tud, így hát fényjelekkel csábítja magához jól repülő párját.

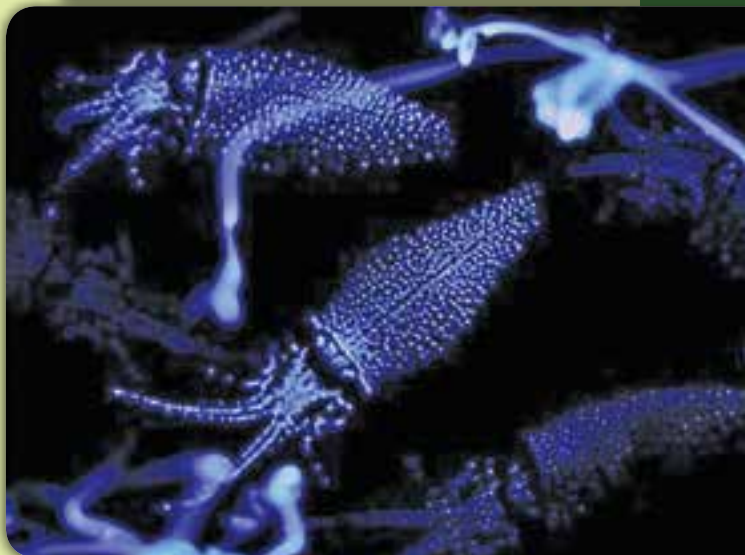
Egyes dél-amerikai szentjánosbogár fajoknál a hím is világít, és pontos „fénymorzé” jeleket vált a nőténnyel. A hím fényjele és a nőtény válasza között pontosan 2,1 másodperc telik el. Aki ezt nem tartja be, nem kap párt magának.

A Karib-tenger szigetein élő **nagy pattanóbogár**, amelyet e szigetek lakói **kukujónak** hívnak, olyan erős fényt bocsát ki, hogy a lányok géz-zacskóba kötve, világító ékszerként a hajukban viselik.

BITAY ÉVA

A fénycsalít figyeld, ne a fogsoromat!

A világító tintahal csillogó estélyi ruhában csábítja a zsákmányt, és tintaködbben tűnik el, ha baj van

Mit gondol...

a két kacsa? A legréfásabb ötleteket közöljük.

- Hurrá! Megmásztam a Flower-Everest csúcsot!
- Hiába másztam fel, ezen a bimbón nincs is levéltetű.
- Hát itt volnánk, de hogyan tovább?
- Jaj, hogy jutok le innen? Anyu, merjek repülni?
- Milyen aprónak tűnik innen fentről a hangya! A fél fogamra sem lenne elég.
- Segítség, repülni még nem merek, kaphatnék egy ejtőernyőt?

Kiss Balázs, Szováta; Szilveszter Szilvia, Orbán Gergő, Kibéd; Simon Kriszta, Székelyudvarhely; Cornea Kincső, Marosfalu; Veres Minola Alesia, Dés.

MIT GONDOL A KATICABOGÁR?

Az áprilisi képünkhöz érkezett ötletekből:

Kvak pecázni megy

Halió, kis tekergőtársaim!

A minap Gilisza Guszti barátomtól kaptam egy üzenetet, hogy menjek vele horgászni. Tudjátok, mi a különbség horgász és halász között? Engem Guszti világosított fel. A megoldás benne van a szóban: a horgász bottal és horoggal, egyenként fogja ki a halat, a halász hálójával egyszerre sok halat merít ki. Most már ezt is tudom.

Nagyon megörültem az üzenetnek, mert még kisbéka voltam, amikor utoljára horgásztam. Fogtam a hátizsákomat, pakoltam vizet, elemózsiát, na meg a fényképezőgépet, és útra keltem.

A Fegyverneki-tónál találkoztunk. Ez az én szűkebb hazámban, Bihar megyében van, Nagyváradtól 36 km-re.

Guszti kifizette a napjegyet, hogy ha kedvünk tartja, majd horgászhatunk. Ti is tegyetek így, nemcsak azért, mert aki a tilosban horgász, azt megbüntetik, hanem azért is, mert a kifizetett díjból a horgászegyesület rendben tarja a tavat, és halat telepít bele.

A horgászbecsülethez tartozik az is, hogy a kicsi halat dobjuk vissza, hadd legyen ideje megnőni, szaporodni. Csak annyi halat vigyünk el, amennyit elfogyasztunk. Ha kifogjuk, és még nem tudjuk, hogy megtartjuk-e vagy sem, tegyük vízbe, ne szenvedjen, és ne pusztuljon el fölöslegesen.

A Fegyverneki-tóban honos a kárász és a ponty, de van törpeharcsa és csuka is.

Bevallom, engem a halaknál jobban érdekelt a tó környékén élő rengeteg rovar és lepke. A lepkék és a szitakötők épp násztáncot jártak.

A boglárkalepkék családjában is egymást érték az esküvők. A közönséges boglárkapár a szárnya hegyéig szerelmes volt, azzal sem törődtek, hogy fényképezem őket. A túlsó oldalon fent balról a lányt, jobbról a fiút láthatjátok. Csak színárnyalatukban különböznek egymástól.

Guszti némán mutatta, hogy el ne ijesszük: a fakó kéneslepke trombitaszerű nyelvvel épp a pollent szippantotta ki egy virágból. Te is megfigyelheted, mert ez a lepke hazánkban sok helyen él. 3–5 cm nagyságú, szárnya többféle színárnyalatú és rajzolatú lehet. A hímek sokkal erősebb színűek. Találjátok ki, itt épp lány vagy fiú lepke ebédel?

Nekem a kedvencem a fecskefarkú lepke. Le is fotóztam. A hím és a nőtény alig különbözik egymástól. Védett faj, eszmei értéke országunként változó.

Mindent a szemnek, semmit a kéznek! Ezeket az apró, törékeny kis teremtményeket csak tisztos távolból csodáld, mert ha megfogod a lepkét, szárnyáról letörlőd a hímport, és többé már nem tud repülni.

Miattam nem tudtuk bejárni az egész tavat, mert egész nap a pillangókat csodáltam.

Azért egy kicsit horgászni is leültünk Gusztival. Telt-múlt az idő, és nem fogtunk semmit. Arra lettünk

figyelmesek, hogy egy madár köröz a tó felett, egyszer csak zuhanórepülésben lebukik, és csőrében egy kis hallal röppen fel. Bizony ügyesebb horgász, mint mi! Fentről látta a hal pikkelyének csillogását.

Úgye milyen csodálatos a természet?! Nem kell nagy utazás, távoli tájak ahhoz, hogy kalandokban legyen részünk. Csak járjunk nyitott szemmel, füllel, de főleg szívvel. Mindenütt ott vannak a természet apró kis csodái, és szívesen megmutatják titkaikat, izgalmas életüket, szépségüket.

Köszönöm, Guszti! Szép nyarat kívánok mindenkinek.

Írta, rajzolta, fényképezte
KOVÁCS RÉKA RHEA

Szeptemberben ismét együtt tekergünk, ha ti is akarjátok.
BRREEEKKK!!!

Luidort Zsuzsa,
dési barátom saját akváriumát,

László Dávid
Kézdiszentkeresztlen tavasi rétét,

Potcoavá Zsuzsanna
Marosvásárhelyen pedig engem rajzolt le.

FÖLÜL A GÁLYA

Habár fölül a gályá, s alul a víznek árja, azért a víz az úr.

(Petőfi Sándor) Az ember már ósidők óta próbál a vízen „járni”. A fa úszik, mi lesüllyedünk a vízben, de ha tudónket teleszipantjuk levegővel, lebegünk a felszínén, akárcsak minden test, amelyik elég könnyű, vagy felülete elég nagy ahhoz, hogy a víz nagyobb erővel nyomja felfele, mint ahogy a föld vonzza lefele.

Ezt a 9200 éves fenyőfa csónakot Hollandiában találták meg. Kőbaltával vájták ki, 3 m hosszú, 44 cm széles. Ősi és ma is használt csónak a nádköteg, a gyékénykosár, az agyagvájú, az üres tökhéj, a felfújt bőrtömlő.

Mi a neve az eszkimó, hát az indián csónaknak? Miből készülnek?

Mi a tutaj, a komp, a dereglye, a lélekvesztő, az uszály?

Egyiptomi lego. Kr. e. 2500-ban épült, 45 méteres, evezős palánkhajó. Az egyik gizehi piramisban találták meg gondosan szétszedve.

500 évvel megelőzték Kolumbusz Kristótot. Észak legendás hajósai, a vikingek karcsú, viharral dacoló vitorlásaikkal Amerikába is áthajóztak.

Távol-Keleten sokan laknak a dzsunkának nevezett csónakban. De festői a csónakpiac is.

Ausztráliában, Sydney partjainál több hajóroncs rozsdásodik. Ezt a százéves tengerjárót erdő nőtte be.

A katamarán kéttörzsű hajó. A Turanor az első nap-
elemes katamarán, amely a fény erejével megkerülte
a Földet. Tulajdonosa, a svájci Raphael Domjan
alighanem magyar származású.

Ez az amerikai
teher szállító hajó
nem páncélsisa-
kot húzott az
orrára, hanem
hídnak ütközött.

Hajószállító hajókat szállító hajószállító hajó. Fedélzete
akkora, mint két focipálya. Félig el is tud
süllyedni, hogy a rakományt a vízben
könnyebben rápakolják.

Nem hajótörés. A hajó orra vízzel
telik meg, és a mélybe bukik – a
kutatás kedvéért.

A delfinek milliószor szeb-
bek és többet tudnak, mint
ez az őket utánozó,
95 millió dolláros
luxushajó.

Nem örült sofőr, hanem budapesti vízibusz:
hol a parton, hol a hullámokon sétáltatja a
turistákat. Pedig a Duna nem is sekély.

Már a sárkány sem a régi. Kínában a Sárga-
folyón turistákkal megrakottan le-fel pöfékel,
és egyet sem rabol el közülük.

Zsigmond Emese

Megfejtések – furcsa kalapok: Foglalkozáshoz kötött fejrevalók: korona, bohóc-sapka, püspöki süveg, huszárcsákó, szakács-, műtő-, katona-, bányász-, tengerész-, úszósapka, páncél-, bukósisak, apáca, ápolónő fityulája, szobalány, pincérnő bóbitája, bírói föveg. **Nyertesek:** Györfi Balázs János, Nyáradszereda; Jenei Ervin, Abosfalva; Lechli István és Angéla, Mezőfény.

Rejtvenypályázat

Csukás István tanévzáró versének egy sorával, illetve egy nyári viccel búcsúszom tőletek ebben a tanévben, kedves rejtvenyfejtő barátaim. Ősztől birodalmam újabb kincseivel várlak benneteket.

A Rejtvenykirály

1	F					I		6	K	7	8	9
10								11		12		
13						14		15				
16					17							18
19				20	ZS						21	
	K		22							23		
		24						25				
26					27			28				
29				K		E						

.....
vidám szemünk ne is lássa,
vigyük gyorsan a padlásra,
őszig legyen ott lakása!

VÍZSZINTES

- A megfejtés
- Ezer gramm
- Az ...-i szarvas, Áprily Lajos verse
- Lakóépület
- Német népcsoport
- Keres
- Keleti vallás (ZEN)
- Két ország közti mezsgye
- Irsay Lajos névjegye
- Szűk helyre sok mindent beszorít
- Sakkozni kezd!
- Téli sport üzése
- Harap
- Ételt asztalra készít
- Becézett Lajos
- Szőlőből készült szeszes ital
- Tatai Réka névjegye
- A földre helyez
- Ehetővé válik a gyümölcs

FÜGGŐLEGES

- Bizonyítani igyekszik valamit

- Őserdei kötélszerű növény
- Réti Sándor Béla névjegye
- Dedó magánhangzói
- Juhar népiesen
- Szemével érzékel
- ..., a nagy varázsló
- Folyadékot fogyaszt
- Nem gyalogos
- Nagyobb edény
- Szekeret az állatokkal vitet
- Kör alakú tárgy
- A Déli-Kárpátokban eredő

- folyó (ZSIL)
- Égéstermék a kohóban
- Becézett Sára
- A Föld után következő bolygó
- Temetés utáni vendégség
- Leás az elején!
- B!
- Volt a végén!

VAJNÁR ILONA rejtvenye

Nyertesek

Az áprilisi rejtvenypályázat megfejtése: Nyúlfüles, fenyőágas, pillangós, gereblyés. Vízét öntök rátok.
Nyertesek: Péntek Noémi, Körösfő; Péter Ilona, Kőhalom; Kádár Sheila Sarolta, Búzásbesenyő; a gyulakuti IV. és V. A osztály.

Májusi megfejtések

- Gólyaorr
- Napsütés
- Anyák napja
- Nárcisz
- Csokis
- Plafonon

– Anya, adj négy lejt, fagyit szeretnék venni egy szegény kisfiúnak.

– Jaj, de kedves vagy. Tessék, itt a pénz. Na és hol van az a kisfiú?

A gyerek válasza a rejtvény megfejtéséből derül ki.

	1	2	3	4	5	Ő	6	7	V	8	A
9	S		10				11			12	
13	14		15			16			17		
18		19			20			21			
22				23				24		25	
26			27				28		29		K
E		30	F			31	E			Ó	

VÍZSZINTES

- Hajlékony ág
- Indulat
- Filmszínház
- Ajtót tágra nyit
- Cédé!
- Zajongani kezd!
- A szabadba
- Méhek termelik
- Kerti szerszám
- A megfejtés**
- Féreg, kukac
- Tartószerkezet

- Vés
- Nagy Irén névjegye
- Duplán: mama párja
- Száját nyit
- Izgalmas (fiatalosan)
- Erdős
- Fellépő művész

FÜGGŐLEGES

- M!
- Későre

- Ilyen gombóc is van
- Kezdődik a zivatar!
- Kutyatisztség
- Vérszállító szerv
- Alkalmom kerül
- Majdnem
- Hideg évszak
- Lop
- Apa, régiesen
- Sportruha

- A túloldalra
- Varró eszköz
- Nem vak
- Római ruhadarab
- Távozni készül!
- Film közepe!
- Idős, rövidítve

MÜLLER VILMOS
rejtvénye

Találd ki!

Melyik két mozaikdarab része a nagy rajznak?

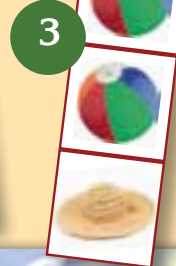

1

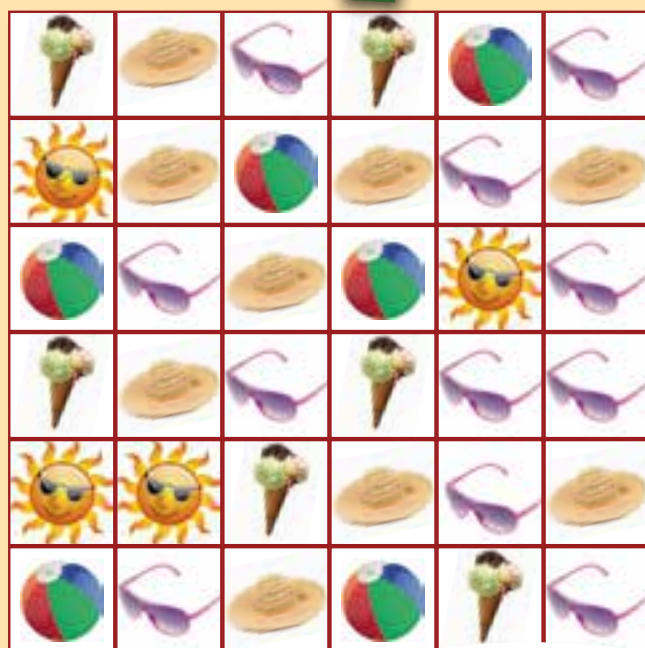
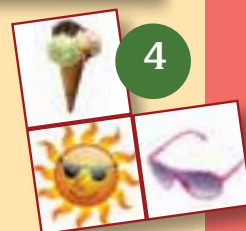
2

3

4

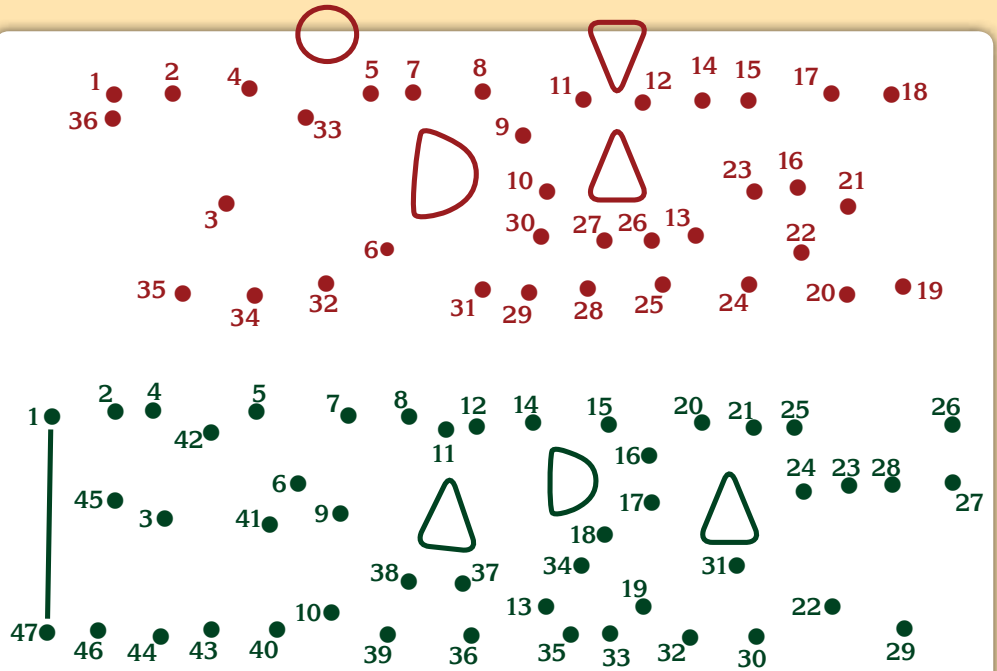
– Nem láttátok valahol apátokat?

2

Kíváncsi vagy, mit kívánunk neked most, június elején?

Kösd össze a pontokat a számozás szerint – a barnákat 1-től 36-ig, a zöldeket 1-től 47-ig – és megtudod.

Szólj, szám!

A Kőrösi Csoma Sándor Anyanyelvi Vetélkedő szatmárnémeti országos döntőjének résztvevői: Dés, IV. D; Brassó, 8-as Iskola, IV. C; Csikjenőfalva, IV.; Csíkszereda, Petőfi Sándor Iskola, IV. C; Gyergyóditró, IV. SbS; Kézdivásárhely, Molnár Józsiás Iskola, IV. A, Petőfi Sándor Iskola, IV. B; Kolozsvár, Báthory István Líceum, IV. A; Lövéte, IV. A és B; Marosvásárhely, L. Rebreanu Iskola, IV. E és IV. F; Nagyvárad, Szacs vay Imre Iskola, IV. B és IV. SbS; Szatmárnémeti, M. Eliade Iskola, IV. E; Szászrégen, P. Maior Líceum, IV. B; Szilágynyagyalu, IV. C.

38 csapat NYELVŐR-DÍJAT kap a Napsugártól:

Csernáton, Végh Antal Iskola, IV.; Csíkszereda, József Attila Iskola, IV. C; Dicsőszentmárton, IV.; Dobra, IV.; Erdőszentgyörgy, IV. C; Gernyeszeg, IV. B; Gyergyószentmiklós, Fogarasy Mihály Iskola, IV. B és C; Kézdiszentkereszt, IV.; Kézdiszentlélek, IV. B; Kézdivásárhely, Molnár Józsiás Iskola, IV. SbS, Nagy Mózes Líceum, IV., Petőfi Sándor Iskola, IV. A; Kibéd, IV.; Kolozsvár, Apáczai Líceum, IV.; Kovászna, IV. C; Magyaró, IV. B; Marosludas, 1-es Iskola, IV. C; Marosszentgyörgy, IV. C és D; Marosvásárhely, Bolyai Líceum, IV., Bernády György Iskola, IV. D, G. Coşbuc Iskola IV. C; Mezőcsávás, IV. B; Nagybacon, IV.; Nagybánya, N. Iorga Iskola, IV. C; Nagyvárad, Szacs vay Imre Iskola, IV. A, C és J; Nyárádmagyarós, IV.; Nyárádszereda, IV. B; Segesvár, IV. C és D; Szászrégen, A. Maior Iskola, IV. B; Szatmárnémeti, A. Popp Líceum, IV. B; Székelykeresztúr, Petőfi Sándor Iskola, IV. A; Székelyszáldobos, IV.; Szováta, S. Illyés Lajos Iskola, IV. B.

Áprilisi megfejtések: 1. POZITÍV: valaminek az esélye, valamiért, valaminek hála, valaminek köszönhetően. NEGATÍV: valaminek a veszélye, valami miatt, borzasztó, rettenetes, haláli. 2. Ha piszkos kézzel eszel, nagy a veszélye a fertőzésnek. (Az esély csak pozitív tartalom mellé illik!) Lassúsága miatt megint elkésett. Az összefogásnak köszönhetően (hála) győztek. Petőfi a szabadságért áldozta életét. Nagyon, ellenállhatatlanul, ínycsiklandóan finom a fagy. Felejthetetlen, remek, izgalmas kirándulás volt. 3. A nyuszi mozgását idéző igék: fut, szalad, rohan, nyargal, iszkol, inal, menekül, szökik, szökken, szökdécsel, ugrik, ugrándozik, ugrabugrál, huppan, bukfencezik, elillan, oson, lapul, remeg, reszket.

Nyertések: a csíkszeredai Petőfi Sándor Iskola III. C osztálya; a magyarhermányi II.; az árpádi IV. osztály.

MASZAT MŰVÉSZ NYARALNI MEGY

Lassan itt a nyár, közeleg a vakáció. Biztos ti is várjátok a meleg nyári napokat, vidám kalandokat, kirándulásokat. Nyáron, amikor nagyon melegünk van, azt szoktuk mondani, hogy hét ágra süt a Nap. Az ember már ősidők óta felismerte, hogy Nap nélkül nincs élet.

Földünk hideg és sötét bolygó lenne a Nap sugarai nélkül. A Naptól érkező energia az egyetlen jelentős energiaforrás a Földön, tehát minden, ami mozog, működik, él, történik, a Nap energiájának köszönheti ezt. Gondold végig, hogyan van benne a Nap ereje a kenyérben, a benzinben, a szénben.

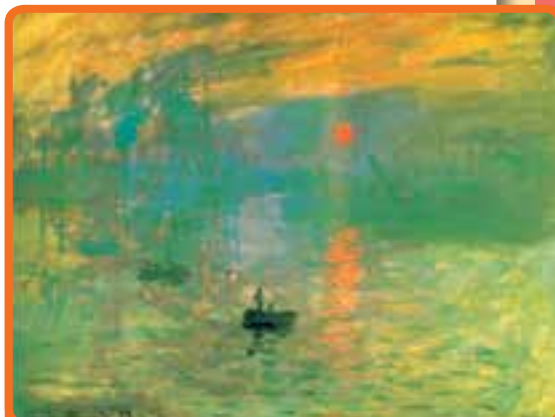
Fenn lakom az égen,
melegít a fényem,
sugárból van bajszom,
este van, ha alszom.

Mi az?

Megtanultátok, hogy hogyan keletkeznek a színek. A Napnak, a fénynek ebben fontos szerepe van, hiszen ti is tudjátok, hogy a nappali és éjszakai színek különböznek egymástól. Nappal sokkal élénkebb, színebb a világ.

Meséltem nektek a kontrasztokról, a hideg és meleg színekről, majd külön-külön mindenik színről egyenként.

Fesd, rajzold le a napkorongot. A magyar népművészetben is gyakran találkozunk Nap-motívummal faragásokon, hímzéseken, szötteken, kerámiaedényeken és festett bútorokon egyaránt – ezekből a mintákból is meríthetsz ötletet.

Claude Monet (1840–1926) francia festő *Impressió, a felkelő nap* című festménye, mely később az impresszionizmus névadója lett

Havonta
3 díjat!
SOKRÓL MŰVÉSZ

MURÁDIN LOVÁSZ NOÉMI

Jövő tanévben
új sorozattal várlak
benneteket!

A gyergyószentmiklósi Vaskertes Iskola II. A (Horváth Róbert rajza – 1), Varga Zita Mónika, Gyulakuta (2) és a marosvásárhelyi L. Rebreanu Iskola III. F osztálya (Farkas Adrienne rajza – 3) – tőlük kaptuk a legszebb, áprilisban kért lila rajzokat.

1

2

3

Levelező

Vakációs hangulat, feleltetni nem szabad... A júniusi Napsugár boldog, vakációs hangulatban készül. Legyen vidám nyaratok. Míg ti pihentek, mi elkészítjük a szeptemberi lapszámot. Július-augusztusban nem lesz Napsugár, de a mennyboltról annál több fény árad majd rátok. Fürödjetek benne, írjatok, rajzoljatok róla. Várjuk, és köszönjük leveleiteket, kedves gyerekek: **Csorba Péter, Gädälean Dávid**, Kolozsvár;

Fekete Edina Kinga, Biharszentjános; **Aszalos Dániel, Labancz Dániel**, Marosvásárhely; **Antal Róbert**, Szászrégen; **Jakus Henrietta és Janka**, Kecskemét; **Bárdos Anna**, Magyarfenes; **Vass Hunor**, Székelyudvarhely; **Albert Viktória, Kedves Borbála**, Csíkszentdomokos; **Cornea Kincsó**, Marosfelfalu; **László Tamara**, Székelyszáldobos; **Koncz Viola**, Havadtő; a **brassói 8-as Iskola IV. C**; a **szatmárnémeti Művészeti Líceum III.**; a **szászrégeni A. Maior Iskola IV. B osztálya**; az **esztelneki IV.**; a **segesvári IV. C**; az **oroszhegyi III.**; a **búzai V. osztály**; **árpádi, tordaharasztoni** olvasóink.

- *Hivatása: Tanító. Szívvel-lélekkel dolgozik, a gyerekekért él. Számára nincs rossz gyerek. Órarendjében díszhelyen áll az a tantárgy, amely nem szerepel a tantervben: a szeretet. Egyszerű, határozott, türelmes, kedves, erőteljes, őszinte, a szorgalmat megbecsülő.*

*Hiába leszek ötödikes, minden szünetben a tanító nénihez szaladok – mondta egyik diákja. Kell-e ennél több? **Czirmay Júlia, dési tanító néni**, szívből köszönjük! – A IV. osztály és a szülők*

- **Antal Margit** magyartanár nő a fáradhatatlan szervezője a **szentábrahámi körzeti mesemondó versenynek**, amelyen az idén 11 település 27 tanulója vett részt. Hárman közülük az országos döntőn is elmondhatják meséjüket.

- Az **érkörtvélyesi mesemondó verseny** Napsugár-különdíját **Kecskés Friderika Ildikó és Kecskés Evelin** nyerte. A szép meséünnepről **Kiss Katalin** tanító néni számolt be.

- Verssel csalogatták a tavaszt **György Éva** tanítónő **mezőcsávási kisdíákjai**. Szép szavalatuknak – mint a képen is látható – nem maradt el a jutalma: oklevél, ajándékok és melengető napsugár.

● A magyarhermányi másodosok érdeklődéssel böngészik a Napsugár minden oldalát. Szakács Gyöngyike tanító néni épp azt kapta lencsevégre, hogyan rejtvényeznek.

● Felsorolni is nehéz, hány érdekes tevékenységükről számoltak be Dragomirescu Viola tanító néni segesvári negyedikesei: az anyukákat saját dolgos kezük kártyájával ajándékozták meg, régi óra kiállítást szerveztek, kipróbálták, milyen a tűzoltók munkája, derekasan küzdöttek az anyanyelvi verseny megyei döntőjén.

● A Lugosi Mihály Szépolvasó Verseny hetedik döntőjén Bihar, illetve Szilágy megyei és anyaországi kisiskolások vettek részt. Ciavoiné Létai Andrea főszervező mellett az élesdi tanítók egész közössége lelkesen dolgozott a rendezvény sikeréért.

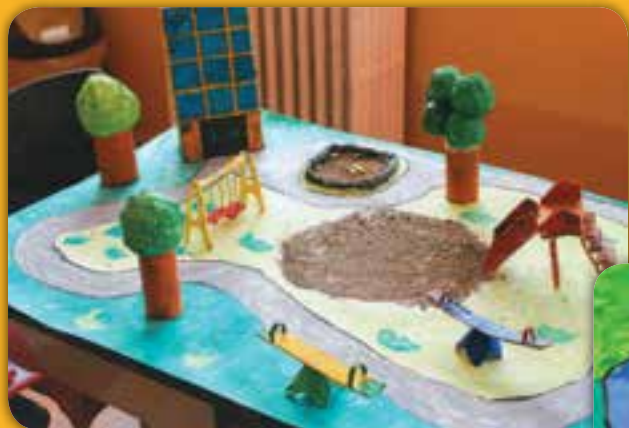

● Mátyás Erzsike tanító néni negyedikesei a szászrégeni A. Maior Iskolából négy éven át voltak hű olvasóink és lelkes levélíróink. A Napsugár-bélyeggyűjteményükkel nyert belépővel meglátogatták a kolozsvári botanikus kertet és persze szerkesztőségünket is.

● Reméljük, hogy Sándor Emőke tanító néni osztályának a székelyudvarhelyi Móra Ferenc Iskolában a Napsugárhoz fűződő barátsága is mindig úgy virít majd, mint ezen a képen kezükben a zsenge búza.

JÁTSSZUNK NYARAT!

Figyeljétek meg, miből készültek a fák, a tömbház, min billeg a lipinka. **Pál Annamária** tanító néni osztálya a marosvásárhelyi Dacia Iskolában sokat dolgozott, míg elkészült a játszótér, de megérté!

A viruló élet, a színek és a mértani formák érdekes alkotásokká szerveződtek **Szakács Anikó** tanító néni **székelyszenterzsébeti** kisdíákjainak ecsetje nyomán.

Kinek szurkolsz, Vuknak vagy a csibének? **Szakács Aranka** tanító néni osztálya a marosvásárhelyi Al. I. Cuza Iskolában kartonhengerből készített állatbábokat. Színes fonállal is tudnak „rajzolni”. Próbáld ki te is.

Fándly Enikó harmadikosai a nagyváradi D. Cantemir Iskolában színes zsírkréta, púder, zöld tempera rétegekbe karcolták a levelek erezetét. Rajtuk igazi csigaház fehérlik.

A szatmárnémeti V. Lucaciu Iskola III. C osztályának nevében **Pataki Csenge** mutatta be közös munkájukat, a kartonból készült tündérvárat. Meg is dicsérte őket **Kováts Éva** tanító néni.

Bartha Denise tanító néni tordaharasztsói kisdíákjai mesterien bánnak az ollóval, a ragasztóval, a festékkel. Néhány vidám alkotásuk fényképét nekünk is elküldték.

A székelyudvarhelyi Tamási Áron Líceumban **László Mária** tanító néni osztályában nyíltak ezek a mesevirágok. Melyik színű tetszik a legjobban? Készítsetek ti is hasonlókat.

Többen vannak a körtáncosok, mint **Molnár-Gál Sarolta** tanító néni lőrincrévi összevont osztályának lányai, akik mindenik papírkislányt egyéni módon öltöztették, színezték.

Irkafirka

Hamarosan itt a nyár,
játszozás, móka vár.
A patakot rekesztjük,
a sok sütit megesszük.

Megyünk ki a rétre,
hazaérünk hétre.
Focizunk a pályán,
játszunk a szomszéd fáján.

Meleg van és süt a nap,
otthon senki sem marad.
Jobb a játék, mint a gép,
telefon és készülék.

Játszuk már a bújócskát,
mindenfélét, fogócskát.
Gyurka Krisztián, Kolozsvár

Gábor Alfonz,
Gyergyószentmiklós

Giligor Kincső, Torja
A rajz a varsolci Kányádi Sándor
Szavalóversenyen készült

Siklódi-Pálfi Barbara,
Marosvásárhely

Milyen szép a nyár,
érik a répa már.
Gyere ki játszani,
nem ott bent ülni!
Kacsó-Bodó Vivien,
Marosvásárhely

Lilike, hát Lilike!
Szomorkodni illik-e?
Gyere velem játszani,
Nem szabad most
Únatkozni!

Gorbai Zsófia,
Kolozsvár

Nyár van,
Mindenki boldog,
Szép zöldek a bokrok.
Ezer madár repdes,
Sőt, az idő is kedves.
Emberek, örüljeteK,
És a szabadba
Mindig menjeteK!

Mátyus Beáta,
Kibéd

Jakus Henrietta,
Kecskemét

Szabó Krisztina tanító néni
osztálya a kolozsvári
Református Kollégiumból:

Karak a Vuk nagybácsija,
Igaz neki minden szava.
Vadászik a sötétben,
Ha kell, elbújik serényen.

Fodor-Kiss Dalma

Karak szeret Őnkát fogni,
és nagyokat ugrándozni.
Erdőt, mezőt mind bejárja,
Hogy a kis Tást megtalálja.

László Richárd

Vukot ő nagyon szereti,
Édes fiaként neveli.
„Nagy vadász lesz” –
így gondolja,

Sok-sok jóra megtanítja.
Tóth Krisztina Evelyn

Vakáció, vakáció,
Édes jó vakáció!
Várom már a fagyit,
Azt a jó fagyit.
Virágok a réten,
Ezer szép virág.
Kirándulni megy
A nyári szellő.

Fülöp Márta,
Csíkdánfalva

Tamás Tímea
Brigitta, Dész

Íme néhány sor abból, hogyan búcsúztak Nagy Andrea tanító néni tavalyi mezőpaniti negyedikesei:

Szomorúan írom ezt a levelet. Köszönöm a sok jót és szép emléket. Nagyon sokat tanultunk a négy év alatt. Több jó volt, mint rossz. Fájó szívvel búcsúzom, bárcsak lenne még pár év.

Szeretem a tanító néniben, amikor kedves, nem kiabál, meghallgat másokat, de nem az iskolával kapcsolatosan, és tanácsokat ad.

Amikor rosszak voltunk, úgy megszidott, hogy még otthon is hallottam a hangját. Én nem változtatnék semmit a tanító néniben.

Remélem, hogy nem fog elfelejteni minket. Én egész életemen át szeretni és tisztelni fogom, mint a saját Tanító nénimet!

Portik Anita, Szászrégen

Revák Dávid,
Nagybánya

Erdélyi szép városok,
híresek és jó nagyok.
Szép tájak, múzeumok,
harangok, szép virágok.
E helyekre utazgassunk,
tájaikra csodálkozunk.
Kiránduljunk jó sokat,
míg a nap az égen van.
Miután majd hazaérünk,
élményünket meséljük.

Adorján Johanna,
Margitta

Péter Evelin, Szilágycseh

Az én macskám csikos,
nagyon, nagyon virgonc,
mindig fára mászik,
onnan meg lecsúszik.
Az ő neve Bolyhos,
a farka meg bozontos.
Nagyon-nagyon butus,
ez a kis mosolygós.

Keszeg Adrien,
Vámosgálfalva

Csíksomlyói búcsúra
zarándokok mennek,
Boldogságos Szűzmáriától
segítséget kérnek.
Imádkoznak hozzá,
hogy jobb legyen a holnap,
bőséges áldást kérve
munkájukra minden nap.

Lukács Emőke,
Gyergyószentmiklós

Lázár Júlia, Csíkszentdomokos

Címlap:
SZILÁGYI TOSA
KATALIN

NAPSUGÁR, gyermekirodalmi lap. Kiadja a NAPSUGÁR Kft.

Főszerkesztő: ZSIGMOND EMESE. Képszerkesztő: MÜLLER KATI. Lapterv: Könczey Elemér.
Honlapszerkesztő: Komáromy László. Műszaki szerkesztő: Várdai Éva.

Megrendelhető a szerkesztőség címén: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101.

E-mail: naps.sziv@napsugar.ro; www.napsugar.ro. Telefon/fax: 0264/418001.

A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001
B.C.R., SÚC. JUD. CLUJ S.C. NAPSUGÁR – EDITURA SRL. CUI: 210622

Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. nyomdájában. ISSN 1221-7751

KÖSZABÓSZAZA ÜZENETEI

**Olvass,
és küldj rajzot róla!**

Opra Kinga marosszentgyörgyi harmadikosai mind elolvasták Fodor Sándor Csipike mese-regényét, megnézték a bábelőadást, majd játékos feladatlapokkal mélyítették, és jelmezes Csipike-mulatsággal koronázták az élményt.

**Sportolj,
és küldj fényképet
magadról!**

Gergely Ferenc, a marosvásárhelyi Bolyai Farkas Líceum negyedikes egy németországi nemzetközi bajnokságon 5 aranyérmet és 4 ezüstérmet nyert. 200 méteres mellúszásban megdöntötte a 34 éve álló országos korosztályos csúcst.

Pásztor-Szőke Janka, a kolozsvári Báthory István Líceum negyedikes diákja két éve biciklizik versenyszerűen, 8-szor volt dobogós. A Bükki Nemzetközi Mountain Bike Maratonon ezüstérmet nyert.

Küldj

képet osztályodról

**VIDÁM NYARAT
KÍVÁNOK!**

Húzd meg jobban! – biztatják egymást Szőcs Róbert tanító bácsi mezőpaniti diákjai. Ti játszottatok már kötélhúzást?

E lapszám
támogatói:

nka
Nemzeti Kulturális Alap

BETHLEN GÁBOR
Alap

RMDSZ
CORFU ALAPÍTVÁNY

Ára 3 lej, 400 Ft